

عنوان مقاله:

تحلیلی بر وضعیت حکمروایی خوب شهری با بهره گیری از مدل های کمی (مطالعه موردی: شهرهای استان البرز)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی توسعه علوم جغرافیا و گردشگری و توسعه پایدار ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم الیاسی نیا - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری آمایش، دانشگاه مازندران، ایران

سجاد جلیلیان - دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشکده محیط زیست، پردیس دانشکده های فنی، دانشگاه تهران، ایران

محمد نصیری - دانش آموخته کارشناسی ارشد برنامه ریزی منطقه ای دانشگاه گیلان، ایران

اسماعیل شیخی - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد چالوس، ایران

خلاصه مقاله:

بنابراین مسائلی همچون رشد روزافزون جمعیت شهری، شهری شدن جوامع، جهانی شدن و ضرورت پاسخگویی و شهروندمداری، مدیران و تصمیم گیران را به سوی بهره گیری از روش های مطلوب در زمینه مدیریت شهری سوق داده است؛ یکی از روش های مطرح در این زمینه حکمروایی مطلوب شهری است. در این راستا هدف اصلی از انجام این پژوهش بررسی وضعیت شاخص های حکمروایی خوب شهری در میان شهرهای استان البرز است. در این پژوهش وضعیت شاخص های حکمروایی خوب شهری در میان شهرهای استان البرز از طریق روش دلفی و پرسشنامه کارشناسان مورد بررسی قرار گرفت. نتایج رتبه بندی 17 شهر مورد مطالعه با استفاده از مدل تاپسیس نشان داد که شهر ماهدشت با نمره 0/658 رتبه اول را از حیث حکمروایی خوب شهری دارد. شهرهای گلزار، مشکین دشت و هشتگرد نیز به ترتیب در رتبه هفدهم قرار دارد. در این میان شهر اشتهارد با نمره 0/348 در رتبه های دوم تا چهارم قرار دارند. نتایج تحلیلهای آماری نیز نشان داد که برای هر هشت شاخص حکمروایی خوب شهری، سطح معنی داری کمتر از 0/05 است. به این معنا که فرضیه صفر که مبنی بر برابری شاخص ها با حد متوسط است، رد می شود. اختلاف میانگین با آماره آزمون نشان می دهد که تنها در یک شاخص مسئولیت پذیری وضعیت بالاتر از حد متوسط بوده و در هفت شاخص دیگر وضعیت حکمروایی در شهرهای استان البرز پایین تر از حد متوسط است.

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری، حکمروایی خوب، مدل کمی، البرز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181073>

